

HIV en AIDS: een angstzaaiende illusie

Veel plagen werden vroeger de pest genoemd. Het was een verzamelnaam voor aanvankelijk moeilijk of niet te genezen ziekten. Evenzo wordt er van de ziekte AIDS (Anti Immune Deficiency Sickness) verkondigd dat het de doodsoorzaak voor vele miljoenen mensen is. Deze bewering lijkt systematisch en met meer of minder wetenschappelijke onderbouwing te zijn opgezet. Echter bij nog nadere beschouwing gaat het om een kaartenhuis dat zo instort.

Wetenschappelijke onderbouwing

AIDS is afgeschilderd als een ongrijpbare ziekte, waarvoor veel geld werd gevraagd voor research, totdat in 1984 door de dubieuze staatsimmuno-loog Dr. Robert Gallo (hij werd meerdere malen van wetenschappelijke fraude beticht) met ondersteuning van de regering Reagan in de VS, het HIV (Human Immuno-deficiency Virus) werd gepatenteerd, gebombardeerd als de mogelijke oorzaak van AIDS. Doordat deze regering erachter stond, werd verder onderzoek naar het virus geblokkeerd. Feit is echter dat er nooit een dergelijk virus is gedetecteerd.

Sinds de ontdekking van AIDS (het ging hier om vijf gevallen in San Fransisco in 1981, allen homofiele mannen) zijn er meerdere tests ontwikkeld om infectie ermee vast te stellen, en sinds de ontdekking van HIV zijn er twee tests overgebleven die sindsdien veelal ter vaststelling worden toegepast: de Elisa test en de Western Blot. Het blijkt echter dat verschillende onderzoeks-laboratoria van dezelfde test een verschillende uitslag geven; bij het ene labo-ratorium word je daardoor als patiënt betiteld (wat voor veel mensen als een soort doodsvonniss aankomt), door het andere niet. Daarnaast blijkt dat in 80% van de gevallen een Western Blot test een negatieve uitslag geeft wanneer een Elisa test een positieve heeft gegeven. Allemaal wetenschappelijk gezien nogal drijfzand.

De beide AIDS tests, eigenlijk HIV tests, zijn gegrondvest op het aantonen van antilichamen dat het menselijke lichaam heeft gemaakt tegen het vermeende virus. Deze methode wordt al meer dan honderd jaar gebruikt, en geeft aan dat het lichaam de ziekte reeds heeft overwonnen (en men dus niet meer ertegen hoeft te worden inent, want inenting roept nu juist die reactie in het lichaam op waardoor het die antilichamen gaat aanmaken). Nu blijkt dat er 60 verschillende medicinale oorzaken kunnen zijn voor het voorkomen van de antilichamen waarop getest wordt. Hieronder vallen griep, TBC, malaria, tetanus, hepatitis, alcohol en drugs, inentingen, en, let wel: zwangerschap. En het grootste deel van de tests wordt gepleegd op zwangere vrouwen in Afrika, die gratis medicijnen krijgen indien zij HIV-positief zijn. Deze meest arme vrouwen laten zich graag iets westers aanpraten; je schrikt je natuurlijk een hoedje als je hoort dat je een sterfelijke ziekte onder je leden draagt. En deze gegevens worden naar een computer in Genève gestuurd, waaruit dan de miljoenen besmettingsgetallen in Afrika ontstaan. Artsen die hier werkzaam zijn, weten echter maar al te goed dat er zeer verschillende ziekten met eendere verschijnselen zijn, zoals een combinatie van ondervoeding met een of andere infectie. Echter wordt nog steeds geponeerd dat besmet zijn met het HIV virus (niet aangetoond, antilichaamtest die nu juist resistentie aantoonst tegen een ziekteverwekker) direct zegt dat men met AIDS besmet is (en daarmee een bijna doodverklaring over zich uitgesproken krijgt). Terwijl er nu juist geen enkele correlatie tussen HIV positiviteit en AIDS besmetting is aangetoond (omdat, nogmaals, er nooit een HIV is geïsoleerd).

Een volgende leuke wetenswaardigheid is het feit dat in Zuid Afrika het door geslachtsgemeenschap overgebrachte syfilis een sterke neerval in voorkomen te zien geeft. Daarmee wordt geheel ondermijnd dat AIDS door geslachtsgemeenschap zou worden overgebracht, aangezien er nog steeds op een sterke toename van AIDS wordt gewezen. Dit is dan tevens een van de voorbeelden van hoe er met statistisch materiaal gejongleerd wordt¹, om conclusies te kunnen staven voor het door de opsteller gezochte doel. Een ander is dat er in de, telkens aangegeven als geschatte, slachtoffergetallen grote verschuivingen ontstonden toen ineens niet louter AIDS-gevallen, maar ook de zogenaamde AIDS-gedefinieerde ziekten (zo'n 29 in getal) aan het basismateriaal werden toegevoegd, Elk van deze ziekten met zijn slachtoffers

bestond al lang voordat er van AIDS werd gesproken. Hieronder ook de reeds lang als grote doodsoorzaak bekende ziekten als TBC en malaria, welke ook nog eens HIV positieve uitslag geven. De basisgetallen voor slachtoffers hiervan werden ineens een stuk minder. Voeg daaraan toe dat er in Afrika geen test hoeft te worden afgenomen om als AIDS geval geïdentificeerd te hoeven worden, en de sterftecijfers hebben geen of bijna geen grond. Zeker niet wanneer het over vermeende seropositieven gaat, aangezien er nauwelijks in dit werelddeel wordt getest vanwege de hoge kosten. Zo verschenen er rapporten dat eenderde van HIV positieven het niet van zichzelf wisten. De vraag met dergelijke suggestieve getallen rijst dan: hoe weet degene het die dit zo stelt.

Volgens UNAIDS waren er in 2000 36,1 miljoen mensen besmet met HIV dan wel AIDS; hiervan zouden er 25,3 ten zuiden van de Sahara leven. Terwijl er in Afrika nauwelijks HIV testen worden uitgevoerd. Ook worden gezonde HIV positieven (in zoverre deze gemeten zijn) en werkelijk zieke mensen zomaar over een kam geschoren. Verder werd er voor dat jaar geschat dat er wereldwijd 5,3 miljoen mensen aan AIDS zouden sterven, en het totale aantal aan AIDS overledenen is 21,8 miljoen. Hierbij wordt niet aangegeven vanaf wanneer en hoe gemeten, met welke maatstaven, maar gaat het weer om een schatting zonder grond. Ergo, het cumulatieve effect van het hoge aantal naast de reeds aangeduide 5 miljoen voor dat jaar, houdt goed de angst erin. Terwijl er reeds vanaf de 90er jaren van de 20^e eeuw een daling van het aantal sterfgevallen is te zien; hierover wordt nergens gerept.

Medicijnlobby

Als oorzaak voor deze opgeklopte angst is aan te wijzen een flinke medicijnlobby uit de farmaceutische industrie. Een belangrijk toegepast medicijn is AZT, dat enige tientallen jaren ervoor in kankerbehandeling werd toegepast (toen men dacht dat deze ziekte ook door een virus werd veroorzaakt), maar daar gestopt is omdat het direct dodelijke uitwerkingen had op met name gezond weefsel. Bijkomstig is nog dat het vervormingen aan de ledematen van baby's geeft, oftewel de Afrikaanse vrouwen zijn met deze westerse 'hulp' absoluut niet gebaat. Zuidafrika's president Thabo Mbeki heeft dan ook nader onderzoek in laten stellen naar dit medicijn, aangezien de AIDS lobby deze gedwongen aan zwangere vrouwen met een HIV indicatie wilde laten toedienen.

In 2000 werd AIDS door de regering Clinton AIDS in de wereld (niet in de VS) verklaard als een zaak van nationale veiligheid. Oftewel de VS willen er wereldwijd invloed op uitoefenen voor de eigen gezondheid. Hierachter kan men een verborgen agenda van invloedsuitbreiding vermoeden.

Enige oorzaken voor de verlaging van het immuunapparaat

Er zijn een aantal oorzaken voor het optreden van immuniteits-verlagingen aan te wijzen die veel dichterbij huis liggen. Een grote groep oorzaken zijn de reeds genoemde endemische ziekten, die mede door de slechte voedsel- en algemene gezondheidstoestand in met name Afrika, allang de oorzaak voor hoge sterfcijfers waren.

Een andere belangrijke is de toepassing van benzeenderivaten in combinatie met andere stoffen, zoals drugs, antibiotica. De eerste reeds genoemde slachtoffers waren allen homoseksuele mannen, die waarschijnlijk een glijmiddel gebruikten waarin benzeen was verwerkt (het was in 1978, drie jaar voor hun ziekte, op de markt gebracht). Het komt o.a. voor in glycerine, de basis voor veel huidcrèmes. En ook de koeienuiers worden ermee ingesmeerd wanneer zij gemolken worden. Dit wordt veelal verergerd in combinatie met andere stoffen, zoals de drug amfetamine (poppes). Er is gevonden dat Haïtianen bij hun binnenkomst in de VS, waarbij velen ook AIDS ontwikkelden, door de immigratiedienst ter ontsmetting tegen parasieten werd behandeld met clioquinol, ook een benzeenproduct.² Dit ontsmettingsmiddel is ook veel in Afrika gepromoot en geïmporteerd. Benzeen in combinatie met sommige darmparasieten veroorzaakt ook AIDS en verschillende vormen van kanker. Ook werd

pellagra gebruikt om maïsmeel te bleken; dit bevat hexachloorbenzeen. Veel insecticides en pesticiden zijn in Europa en de VS verboden vanwege hun impact op het menselijke immuunapparaat. In Afrika worden deze echter nog gepromoot en verkocht op grote schaal.

Veel psycho-emotionele factoren spelen een rol, zoals de toenemen-de nieuwe ziekten burned out en depressie (volksziekte no. 1 in het westen). De angst die een HIV positieve test oplevert, en daarnaast schaamte (want er wordt beweerd dat het wordt overgebracht via geslachtsgemeenschap, meest tussen mannen), verergeren de symptomen, want ondermijnen het immuun-apparaat. Daarom heeft de 'Art of Living Foundation' uit India een programma opgestart met HIV positieve gevangenen in Zuid Afrika om met ademhalings- en meditatie-trainingen positiviteit op te bouwen. Er deden zich meetbaar fysiologische verbeteringen voor tijdens en na deze trainingen.

Een ander belangrijke oorzaak is dat er bepaalde schimmels optreden in maïsmeel, hoofdvoedsel in veel Afrikaanse landen, die de genoemde antilichamen en ook AIDS symptomen kunnen veroorzaken aangezien ze giftige stoffen, mycotoxines uitscheiden. Verschillende van deze gifstoffen stoppen de propylalcoholafbraak in het lichaam, en daardoor ook de benzeen-afbraak. Benzeen gaat naar het beenmerg en de thymusklier, waar helper-T-cellen en witte bloedlichaampjes, onontbeerlijk voor het immuunapparaat van het lichaam, worden aangemaakt: de aanmaak hiervan wordt daardoor geremd. Als er benzopyrenen bij komen (voorkomend in gerookt en gegrild voedsel), wordt de combinatie giftig voor met name de lever. Er kan dan leverkanker ontstaan. Ook wordt maïsmeel in Afrika ontdaan van de huid, waarin vezels voorkomen, en van de kiem, waarin zich sterolen en sterolines bevinden: deze zijn belangrijk voor de opbouw van het immuunapparaat.

De Eritreïsche Dr. Mulugheta, opgeleid in Nederland, kwam er na een antibioticabehandeling met het veel voorkomende middel nitrofurantoïne, gebaseerd op nitraat, achter dat hij hierdoor AIDS symptomen ontwikkelde en ook HIV positief werd getest. De symptomen verdwenen nadat hij op hield met de inname. Deze op nitraat gebaseerde stof, oorzaak voor de positieve HIV test, komt verder voor in hier veel gebruikte inhalanten. In Afrika worden veel alcoholische dranken gestookt van maïs, haver en rogge, die veel van deze stof in zich hebben: een reden voor de HIV positieve tests in deze landen (die er zeer mondjesmaat worden toegepast vanwege de hoge kosten). Chronisch toedienen van deze stoffen kan zelfs regelrecht tot AIDS leiden, daar ze het immuunapparaat aantasten. De heer Mulugheta klopte voor deze onderzoeken en conclusies tevergeefs aan bij de pers en de bevoegde instanties. Hij werd er zelfs door zijn aandringen bij de WHO voor in de cel gestopt, en ging uiteindelijk ontdaan terug naar zijn geboorteland. Een nog vervelender oorzaak is het feit dat AZT juist AIDS symptomen oproept en de ziekte vererbert. Kortom: laat je niet deze medicijnrommel aansmeren, want die werkt averechts.

Als je dit geheel van vertroebeling, angst aanjagen en misleiding in de behandeling overziet, dan kun je er enkel groot geld achter vermoeden, en een sterke lobby om met angst de menselijke ontwikkeling in een bepaalde richting te sturen. De aanwijzingen dat het vooral om benzeenderivaten gaat, zegt dat het uit Ahriman's hoek komt; die heeft een fysiek aangrijpingspunt nodig om te kunnen werken. Het is hierbij weer zo jammer dat het over de rug van onschuldige mensen heen gaat.

Met dank aan Ir. Bart Schubert, landbouwkundig ingenieur, uitgever van Health Counter News in Zuid Afrika, waarin op verschillende plaatsen aandacht wordt besteed aan Aids, en waarvan dit artikel een samenvatting is.

Noten:

1. Zie het artikel 'Smoke and Mirrors; The great illusionist numbers called AIDS statistics' van Prof. Jens Jerndal, MD.(MA), D. Sc.h.c, M. Sc., B.A., F.W.AL.M, verschenen in Health Counter News, Easter 2001, SA.
2. C.S Byrnes en J.F. Selvey, 'Project AIDS International' in Los Angeles.